Systemy operacyjne

Skrypt do ćwiczeń laboratoryjnych

Cezary Sobaniec

v1.32 2009/06/05

Poznań 2008

Spis treści

1	Insta	alacja systemu Linux	3								
2	Pod: syste	Podstawy użytkowania systemu Unix									
	2.1 2.2 2.3	Środowisko pracy	6 7 8								
3	Syst	System plików 10									
	3.1 3.2 3.3 3.4 3.5	Katalogi i pliki.1Prawa dostępu.1Wyszukiwanie plików.1Dowiązania.1Blokowanie dostępu do plików.1	0 1 3 4								
4	Edv	tory 1	6								
•	4.1 4.2 4.3	Edytor vi . . . 1 Zaawansowane funkcje edytora vim . . . 1 Edytor emacs 1	.6 .7 .7								
5	Proc	esy 1	8								
	5.1 5.2 5.3 5.4	Lista procesów1Sygnały1Priorytety procesów1Obsługa wielu procesów w interpreterze poleceń1	.8 .9 .9								
6	Potoki 21										
	 6.1 6.2 6.3 6.4 6.5 6.6 6.7 6.8 	Filtr cat	1222 1222 1222 1222 1222 1222 1222 122								
7	Interpreter poleceń 26										
	7.1 7.2	Grupowanie poleceń	:6 :7								

	7.3	Zmienne środowiskowe	7					
	7.4	Obliczenia w powłoce	9					
	7.5	Aliasy	0					
	7.6	nterpreter csh	0					
8	Programowanie w języku interpretera Bourne'a 31							
	8.1	Podstawy	1					
	8.2	nstrukcja warunkowa	2					
	8.3	Petla for	3					
	8.4	Pętla while	3					
	8.5	Wczytywanie wartości	4					
	8.6	Zadania zaawansowane	4					
	środ syste	wisko graficzne, n plików 3	6					
	9.1	Komunikacja pomiędzy użytkownikami	6					
	9.2	orodowisko graficzne	7					
	9.3	System plików	8					
10	Prze	varzanie tekstów 4	0					
	10.1	ed	0					
	10.2	xargs	0					
	10.3	FeX / FATeX	0					
	10.4	Pakiet docutils.	0					
Skc	orowic	4	1					

1 Instalacja systemu Linux

- 1. Zaloguj się do systemu.
- 2. Wciśnij Alt-F2 i uruchom komendę VirtualBox.
- 3. Zaakceptuj licencję i zarejestruj produkt.
- 4. Wybierz ikonę New.
- 5. W oknie VM Name and OS Type wpisz/wybierz:

VM Name and OS	Enter a name for the new virtual machine and select the type of the guest operating system you plan to install onto the virtual machine. The name of the virtual machine usually indicates its software and hardware configuration. It will be used by all VirtualBox components to identify your virtual machine.
	OS <u>T</u> ype
	< <u>B</u> ack <u>N</u> ext > <u>C</u> ancel

6. Ustaw pamięć przeznaczoną dla maszyny wirtualnej na 512MB:

Memory	
	Select the amount of base memory (RAM) in megabytes to be allocated to the virtual machine. The recommended base memory size is 256 MB. Base <u>Memory Size</u> 4 MB 2000 MB 512 MB
	< <u>B</u> ack <u>N</u> ext > <u>C</u> ancel

- 7. W oknie Virtual Hard Disk wybierz New.
- 8. W oknie Virtual Disk Image Type wybierz Dynamically expanding image.
- 9. W oknie *Virtual Disk Image Location and Size* wskaż plik w katalogu /tmp (lokalizacja b.ważna!). Rozmiar dysku powinien wynosić 20 GB:

Virtual Disk Locat	ion and Size
	Press the Select button to select the location and name of the file to store the virtual hard disk image or type a file name in the entry field. Image File Name Image File Name /tmp/linux.vdi Image of the virtual hard disk image in megabytes. This size will be reported to the Guest OS as the size of the virtual hard disk. Image Size 20 GB 4.00 MB 2.00 TB
	< <u>B</u> ack <u>N</u> ext > <u>C</u> ancel

- 10. Po zatwierdzeniu uruchom maszynę wirtualną wybierając ikonę Start.
- 11. Po zatwierdzeniu kilku okien w oknie *Select Installation Media* wybierz plik openSUSE-10. 3-GM-KDE-i386.iso z katalogu /tmp:

Select Installation	Media
	Select the type of the media you would like to use for installation purposes below.
	- Media Type
	● <u>C</u> D/DVD-ROM Device
	○ <u>F</u> loppy Device
	Select the media which contains the setup program of the operating system you want to install. This media must be bootable, otherwise the setup program will not be able to start.
	- Media Source
	O <u>H</u> ost Drive
	openSUSE-10.3-GM-KDE-i386.iso (/tmp)
	< <u>B</u> ack <u>N</u> ext > <u>C</u> ancel

Uwaga: wybierając plik ISO należy w polu *Filter* wpisać *, aby zobaczyć wszystkie pliki.

12. Po uruchomieniu powinien zgłosić się program instalacyjny:

<u>M</u> achine <u>D</u> evices <u>H</u> elp		
		open SUSE [*]
	Boot from Hard Disk	
	Installation InstallationACPI Disabled InstallationLocal APIC Disa	bled
	InstallationSafe Settings Rescue System	
F1 Help F2 Language F3 \ English (US) 8	/ideo Mode F4 Source F5 F 800 x 600 CD-ROM [Kernel F6 Driver Default No
		🙋 💿 💾 📑 🗍 🖉 🗷 Right Ctrl 📈

2 Podstawy użytkowania systemu Unix

2.1 Środowisko pracy

- 1. Zaloguj się do systemu podając nazwę użytkownika i hasło. Uruchom emulator terminala (pozycja *Terminal Program* z menu). Wykonaj komendę ls (ang. *list*).
- 2. Zmień hasło komendą passwd, podając stare hasło i dwa razy nowe.
- Przejdź do konsoli tekstowej stosując kombinację Ctrl–Alt–F1 Ctrl–Alt–F1. Zaloguj się do systemu. Wykonaj komendę ls. Przejdź do innych konsoli wciskając Alt–F1, Alt–F2, Alt–F3, Alt–F4. Wyloguj się z systemu wykonując komendę exit lub logout. Wróć do trybu tekstowego wciskając Alt–F7.
- 4. Porównaj efekty wykonania następujących komend:

```
# ls
# ls -l
# ls -a
# ls -l -a
# ls -a -l
# ls -la
# ls -la
# ls -la
```

- 5. Sprawdź nazwę katalogu bieżącego komendą pwd (ang. *print working directory*). Zmień bieżący katalog komendą cd (ang. *change directory*):
 - # cd /
 # cd /usr
 # cd local
 # cd bin
 # cd ..
 # cd man
 # cd .
 # cd
- 6. Wykonaj komendę 1s stosując zarówno przełączniki jak i argumenty:
 - # ls -l /usr # ls -l -a /tmp

ls -l ..

2.2 Pomoc systemowa

1. Przywołaj pomoc systemową opisującą komendę ls:

man ls

Zapoznaj się z podstawowymi komendami sterującymi przeglądarką pomocy systemowej:

q	wyjście,
Enter, j, k	przewijanie liniami,
Spacja, Ctrl–f, C	Ctrl–b, Ctrl–d, Ctrl–u
	przewijanie stronami,
g, G	przejście na początek/koniec pliku,
/	rozpoczęcie wyszukiwania tekstu,
n, N	przejście do następnego/poprzedniego wystąpienia słowa.

2. Uzyskaj dostęp do stron pomocy w języku polskim ustawiając zmienną środowiskową LANG:

```
# export LANG=pl_PL.UTF-8
# man ls
```

gdzie pl oznacza język polski, PL oznacza Polskę a UTF-8 jest standardem kodowania znaków narodowych. W przypadku nieczytelnych polskich znaków ustaw wartość zmiennej LANG bez wskazywania kodowania:

export LANG=pl_PL

i wybierając z menu okna terminala komendę *Settings/Encoding*, zmień kodowanie na ISO 8859-2.

3. Przećwicz wypisywanie komunikatów w językach narodowych próbując usuwać nieistniejący plik:

```
# rm abcd
rm: nie można usunąć 'abcd': Nie ma takiego pliku ani katalogu
# export LANG=de_DE.UTF-8
# rm abcd
# export LANG=fr_FR.UTF-8
# export LANG=ru_RU.UTF-8
# export LANG=zh_TW.UTF-8
```

Odwołaj się do różnych sekcji pomocy systemowej (1 – polecenia, 2 – funkcje systemowe, 3 – funkcje biblioteczne, 4 – pliki specjalne, 5 – formaty plików, 6 – gry, 7 – różne, 8 – polecenia administracyjne), np.:

```
# man sleep
# man 3 sleep
# whatis sleep
```

Zapis sleep(3) oznacza stronę pomocy systemowej dla hasła sleep w sekcji 3.

5. Znajdź informacje o komendzie służącej do tworzenia nowych katalogów. Wykorzystaj komendę apropos:

apropos directory
apropos "make.*director"

Zapis ".*" jest fragmentem *wyrażenia regularnego*, oznaczającego dowolny ciąg znaków (również pusty).

6. Przetestuj działanie komendy whereis:

whereis ls

7. Przetestuj alternatywny do man system pomocy info na przykładzie opisu programu gawk:

info gawk

Zastosuj następujące komendy:

q wyjście,

- Tab przejście do następnego odnośnika na stronie,
- Enter aktywowanie odnośnika i przejście do nowej strony,
- (ang. *last*) powrót do poprzedniej strony,
- n, p (ang. next, previous) przejście do następnej/poprzedniej strony w sekwencji,
- u (ang. *up*) przejście do strony nadrzędnej w hierarchii,
- t (ang. *top*) przejście do strony głównej,
- / rozpoczęcie wyszukiwania tekstu,
- i aktywowanie skorowidza dokumentu.

Uruchom alternatywną przeglądarkę dokumentów info:

pinfo gawk

- 8. Na podstawie dokumentacji ze strony hier(7) pomocy systemowej zapoznaj się z opisem znaczenia następujących katalogów: /etc, /bin, /usr, /tmp, /var, /home, /dev (struktura katalogów w systemach Unix jest ustandaryzowana).
- 9. Przygotuj przykładową stronę pomocy systemowej do wydruku i obejrzyj ją na ekranie:

```
# man -t ls > out.ps
# gv out.ps
```

Zamiast komendy gv można również użyć kghostview.

2.3 Interpreter poleceń

- Przećwicz mechanizm przywoływania i edycji ostatnio wykonywanych komend stosując klawisze kursorów ↑ i↓.
- 2. Wyświetl historię ostatnio wykonywanych poleceń komendą history. Wykonaj *n*-te polecenie z historii, np.:

- 3. Przećwicz interaktywne przeszukiwanie ostatnio wykonywanych poleceń dostępne po wciśnięciu kombinacji Ctrl-r.
- 4. Przećwicz mechanizm automatycznego uzupełniania nazw programów i plików:

mk Tab Tab d Tab

Znajdź w ten sposób wszystkie programy zaczynające się na pr i ×. Uzupełnianie nazw plików przećwicz w swoim katalogu domowym:

ls p Tab

Spróbuj wyświetlić zawartość katalogu /usr/share/doc/packages, na każdym etapie w maksymalnym stopniu wykorzystując automatyczne uzupełnianie nazw katalogów.

5. Przećwicz przerywanie działania poleceń:

- 6. Przećwicz przewijanie zawartości okna terminala kombinacjami Shift–PgUp, Shift–PgDn, Shift–↑ i Shift–↓ i (działa również w trybie tekstowym).
- 7. Zapoznaj się z skrótami klawiszowymi umożliwiającymi edycję linii poleceń:

Ctrl-a , Ctrl-e	przejście na początek/koniec linii,
Ctrl–f , Ctrl–b	zmiana pozycji kursora o jeden znak,
Ctrl–k	usunięcie tekstu do końca wiersza,
Ctrl–w	usunięcie poprzedniego słowa.

- 8. Przetestuj odświeżenie ekranu kombinacją Ctrl–l i komendą clear.
- 9. Sprawdź działanie kombinacji Ctrl-d.
- Zastosuj nazwy uogólnione w odwołaniach do plików, stosując znaki specjalne: * (dowolny ciąg znaków), ? (pojedynczy znak) i [] (pojedynczy znak ze wskazanego zbioru). W celu wykonania ćwiczenia utwórz komendą touch puste pliki o różnych nazwach:

```
# touch a.txt b.txt c.txt
# touch a.dat b.dat ab.dat
# ls *.txt
# ls a*
# ls *.*
# ls *.
# ls [ab].txt
# ls ?.dat
# ls *.???
```

Uwaga: nazwy uogólnione to inny mechanizm niż wyrażenia regularne!

11. Wyświetl listę jednoznakowych programów z katalogu /usr/bin. Następnie wyświetl analogiczną listę trzyznakowych programów z tego katalogu. Zastosuj przełącznik -d komendy ls (zobacz dokumentacja man). Wyświetl programy dwuliterowe złożone z liter "a", "b" i "c". Wyświetl programy zawierające przynajmniej jedną wielką literę i jedną cyfrę.

3 System plików

3.1 Katalogi i pliki

1. Utwórz przykładowe podkatalogi w swoim katalogu domowym:

mkdir x1
mkdir x2 x3
mkdir -p x1/x4/x5

Wyświetl strukturę katalogów korzystając z komend ls i tree:

ls -lR
tree
tree x2

Usuń katalogi komendą rmdir:

rmdir x1
rmdir -p x2

Uwaga: W dalszych przykładach argumenty będące katalogami będą oznaczane znakiem "/" na końcu nazwy katalogu. Znak ten można pominąć, ale jest to poprawnie interpretowane przez interpreter poleceń. Oto przykładowe równoważne zlecenia:

ls -l x1 # ls -l x1/

2. Utwórz przykładowe pliki komendą touch (tworzy pusty plik) lub edytorem mcedit:

```
# touch a.txt
# touch b.csv c.dat
# mcedit ab.txt
```

3. Przetestuj komendę cp służącą do kopiowania katalogów:

```
# cp a.txt b.txt
# cp -i a.txt b.txt
# cp a.txt b.txt x1/
# cp a.txt x1/d.txt
# cp *.txt x2/
# cp -v *.txt x2/
```

Zwróć uwagę na kontekst wykonywania komendy cp:

cp a.txt ab

Sprawdź jak zachowa się powyższe zlecenie w przypadku, gdy: a) ab nie istnieje, b) ab jest plikiem zwykłym, c) ab jest katalogiem.

4. Przećwicz kasowanie plików komendą rm:

rm a.txt b.txt
rm *.txt
rm -i *.txt

Komenda rm umożliwia również kasowanie całych struktur katalogów, łącznie z plikami znajdującymi się w środku:

rm -r x1/

Sprawdź co powoduje przełącznik - f komendy rm (man rm).

5. Przećwicz kopiowanie całych struktur katalogowych:

cp -r x1/ x5

Sprawdź działanie komendy w przypadku, gdy x5 nie istnieje oraz gdy x5 jest katalogiem. Sprawdź działanie przełączników -T i -t komendy cp.

6. Zmień nazwę wybranego pliku:

mv a.txt e.txt

Zmień lokalizację pliku:

mv a.txt x2/

Wykonaj te akcje jednocześnie:

mv a.txt x2/e.txt

Sprawdź działanie przełączników -v, -i, -⊤ w przypadku komendy mv. Sprawdź działanie komendy mv w odniesieniu do katalogów:

mv x1/ x2/
mv x2/ ac
cd x3
mv a.txt ..
mv ../a.txt .

3.2 Prawa dostępu

1. Zinterpretuj następujące prawa dostępu:

-rwxr-xr-x	1 daniel	users	164	Feb	21	17:19	test2
- rw- rw	1 kamil	students	24250	May	27	2002	dane.txt
-rr	1 marek	users	28014	Feb	21	17:43	przyklad.jpg
-rwxrwxrwx	1 daniel	students	4563	Mar	8	04:43	pomoc.html
-r-xrr	1 witek	users	4611	Mar	8	04:42	pasjans

- (a) Które pliki mogą być modyfikowane przez użytkownika daniel należącego do grup users i students?
- (b) Które pliki mogą być czytane przez użytkownika marek będącego członkiem grupy students?

- (c) Kto może wykonywać program pasjans?
- 2. Zaobserwuj zmiany w prawach dostępu do wybranego pliku po wykonaniu następujących zleceń dla komendy chmod:

```
# ls -l a.txt
# chmod u+x a.txt
# ls -l a.txt
# chmod go-rwx a.txt
# chmod u=rw,g=r,o= a.txt
# chmod u=rwx,go-wx a.txt
```

- 3. Dla wybranych plików: dodaj prawo zapisu dla grupy, odejmij prawo zapisu dla właściciela, dodaj prawo do wykonywania dla wszystkich użytkowników, ustaw prawa użytkownika na rwx, usuń wszystkie prawa dla grupy i pozostałych użytkowników, ustaw prawa dla wszystkich użytkowników na rw.
- 4. Zweryfikuj swoje prawa dostępu do plików /etc/passwd, /etc/shadow, /var/mail/xxx, gdzie xxx to twoja nazwa użytkownika.
- 5. Sprawdź jakie prawa są wymagane do tego, aby wyświetlić zawartość pliku:

```
# ls -l a.txt
# cat a.txt
```

Sprawdź jakie prawa są wymagane do tego, aby zapisać dane do pliku:

```
# echo "Ala ma kota" > a.txt
```

Sprawdź jakie prawa są wymagane do tego, aby wyświetlić zawartość katalogu:

ls -l x1/

Sprawdź jakie prawa są wymagane do tego, aby przejść do katalogu.

Sprawdź jakie prawa są wymagane do utworzenia pliku w katalogu.

Sprawdź jakie prawa (i do czego!) są wymagane do zmiany praw dostępu do pliku.

6. Dodaj prawo do zapisu dla grupy dla całej struktury katalogów (działanie rekurencyjne):

```
# chmod -R g+w x1/
```

Komendę wykonaj kilkukrotnie z dodatkowym przełącznikiem -c. Przećwicz działanie prawa × w odniesieniu do struktur katalogowych:

```
# chmod -R -c g+X x1/
# ls -l x1/
# chmod -R -c g+x x1/
# ls -l x1/
```

7. Ustaw prawa dostępu do wybranych plików na takie, jak w przykładzie z punktu 1 korzystając z notacji numerycznej. Oto przykładowe zlecenie zmiany praw dostępu:

```
# chmod 764 a.txt
```

8. Wykonaj polecenie umask i sprawdź w jaki sposób ma to wpływ na prawa dostępu do nowo tworzonych plików, np.:

```
# umask
# umask 077
# touch g.txt
# ls -l g.txt
```

rm g.txt
umask 007
touch g.txt
ls -l g.txt

- 9. Zapoznaj się z dokumentacją do poleceń chown i chgrp. Zmień grupę, do której należy wybrany plik na jedną z tych, które są wymieniane poleceniem id.
- 10. Sprawdź prawa dostępu do plików /usr/bin/passwd, /usr/bin/write i katalogu /tmp.
- 11. Zapoznaj się z komendą stat.

3.3 Wyszukiwanie plików

Komenda locate

1. Znajdź za pomocą programu locate wszystkie pliki, które zawierają w nazwie słowo print:

locate print

Ogranicz listę plików do tych znajdujących się w podkatalogach katalogu /usr:

locate "/usr/*print*"

Znajdź wszystkie pliki, których nazwa brzmi dokładnie print.

- 2. Znajdź wszystkie podkatalogi katalogu /usr o nazwie bin.
- 3. Znajdź trzyznakowe *programy* znajdujące się w podkatalogach katalogu /usr. Znajdź dwuznakowe programy składające się z małych liter "a", "b", "c", "d", "e".
- 4. Policz ile jest dwuznakowych programów w podkatalogach katalogu /usr, których nazwy zawierają tylko małe litery.
- 5. Policz wszystkie pliki, których nazwy kończą się na .TXT, następnie wszystkie kończące się na .txt i ostatecznie wszystkie, które mają rozszerzenie .txt pisane z użyciem dowolnej kombinacji wielkich i małych liter. Sprawdź czy suma liczebności pierwszych dwóch grup jest równa liczebności trzeciej grupy.
- 6. Znajdź wszystkie programy, których nazwa zawiera co najmniej jedną cyfrę.

Komenda find

1. Korzystając z programu find: wyszukaj w podkatalogach katalogu /usr/share pliki z rozszerzeniem .TXT:

```
# find /usr/share -name "*.TXT"
```

Przeszukując te same katalogi, znajdź pliki dwuliterowe składające się z wielkich liter.

2. Znajdź wszystkie podkatalogi katalogu /usr/share:

```
# find /usr/share -type d
```

Znajdź dwuliterowe katalogi, których nazwy składają się z wielkich liter. Znajdź wszystkie podkatalogi katalogu /usr o nazwie bin.

3. Zastosuj negację wyszukując w podkatalogach katalogu /usr/share pliki nie zawierające kropki w nazwie:

```
# find /usr/share ! -name "*.*"
```

Wyszukaj w katalogu /usr pliki specjalne, a więc pliki, które nie są plikami zwykłymi i nie są katalogami. Sprawdź czy wśród tych plików są inne pliki niż dowiązania symboliczne (posiadające "l" z przodu).

4. Wyszukaj w katalogu /usr pliki o zerowym rozmiarze:

find /usr -size 0

Wyszukaj pliki o rozmiarze od 100 do 200 bajtów. Wyszukaj największy plik w podkatalogach /usr.

5. Wyświetl informację szczegółową o każdym znalezionym pliku:

```
# find /usr -size 0 -exec ls -l {} \;
# find /usr -size 0 -ls
```

Skopiuj wszystkie pliki o rozmiarach 256 bajtów do podkatalogu pliki w swoim katalogu domowym.

- 6. Korzystając z kryteriów czasowych (-mtime, -atime, -ctime) wyszukaj: a) pliki z katalogu /usr, które zostały zmodyfikowane w przeciągu ostatniego tygodnia, b) pliki, do których nie było dostępu przez ostatni miesiąc, c) pliki ze swojego katalogu domowego, których status zmienił się dzisiaj. Przetestuj również działanie przełączników -mmin, amin i -cmin.
- 7. Korzystając z kryterium -perm wyszukaj w katalogu /usr pliki z ustawionym bitem SUID. Wyszukaj w swoim katalogu domowym pliki, do których mają prawo zapisu użytkownicy inni niż właściciel.
- 8. Wyszukaj swoje pliki w katalogu /tmp.
- 9. Stosując alternatywę kryteriów (- 0) zlokalizuj pliki pasujące do różnych wzorców, a więc np. pliki tymczasowe: *.bak i *~. Rozbuduj zlecenie tak, aby jego efektem było usunięcie tych plików.
- 10. Dodaj prawo "x" dla pozostałych użytkowników dla wszystkich plików ze swojego katalogu domowego, które mają ustawione to prawo dla grupy.

3.4 Dowiązania

- 1. Utwórz dowiązanie twarde do wybranego pliku. Zmodyfikuj zawartość pliku oryginalnego i sprawdź zawartość pliku-dowiązania (i odwrotnie). Zmień prawa dostępu do dowiązania i porównaj je z oryginalnym plikiem. Sprawdź nr i-węzła obu plików za pomocą polecenia ls -i. Utwórz dowiązanie twarde do katalogu. Usuń dowiązanie lub oryginalny plik obserwując zmianę licznika dowiązań (druga kolumna wyników ls -l).
- 2. Utwórz dowiązanie symboliczne do pliku. Sprawdź i zmień prawa dostępu do dowiązania. Usuń plik oryginalny i wyświetl programem more zawartość pliku-dowiązania. Utwórz dowiązanie symboliczne do katalogu. Utwórz dowiązanie symboliczne do nieistniejącego pliku. Sprawdź na co wskazują dowiązania symboliczne: /dev/cdrom, /dev/mouse i /usr/X11.

3.5 Blokowanie dostępu do plików

1. Przetestuj mechanizm zakładania blokad uruchamiając dwa konfliktowe zlecenia. Pierwsze z nich powoduje zajęcie pliku na 10 sekund:

flock -e test.txt sleep 10

Komenda flock powoduje założenie blokady na wskazanym pliku (test.txt) i wykonanie wskazanej komendy (sleep 10). Podczas wykonywania polecenia uruchom w innym oknie zlecenie:

flock -e test.txt cat test.txt

- 2. Sprawdź zgodność blokad shared i exclusive.
- 3. Skonstruuj zlecenie bezpiecznie dopisujące do pliku listę procesów użytkownika.

4 Edytory

4.1 Edytor vi

- Wstawianie tekstu: komendy i, a i R zakończone wciśnięciem Esc. Przećwicz nawigację po przykładowym dokumencie: komendy j, k, h, l, 0, \$, G. Przemieszczanie się do następnego/poprzedniego słowa: w, e, b.
- 2. Usuwanie tekstu: komendy 🗙, 🗙 i dd. Wycofywanie ostatnich operacji: komenda *undo* u i *redo* Ctrl-r.
- 3. Wyszukiwanie tekstu komendami // i ?. Przejście do następnego/poprzedniego wystąpienia wzorca realizują komendy n i N. Posługując się wyrażeniami regularnymi wyszukaj w tekście:
 - linie zaczynające się od znaku "#",
 - puste linie,
 - niepuste linie niebędące komentarzem,
 - dowolne liczby,
 - liczby heksadecymalne języka C,
 - ciągi spacji dłuższe niż 1 znak.
- 4. Kopiowanie tekstu: komendy p, P i yy.
- Parametryzowanie komend poprzez znaczniki, np.: d0, dG, d\$. Komenda c i y w połączeniu ze znacznikami. Parametryzowanie numeryczne: 10G, 5i, d5d, d2w, d3k, d10h, d/x.
- 6. Operacje na plikach: zapisywanie ::w, wstawianie zewnętrznego pliku :r. Opuszczanie edytora :q, :q!, z zapisem: :x, ZZ.
- 7. Konfiguracja edytora: komendy :set number, :set autoindent. Konfiguracja w pliku ~/ .exrc.
- Rozszerzenia edytora vim: zaznaczanie tekstu V, V, Ctrl-v i jedna z komend: d, y,
 c. Podświetlanie składni :syntax on.

4.2 Zaawansowane funkcje edytora vim

```
:help g
:1,10s/old/new/
:/^#/ s/old/new/
:g/^$/d
:v/^#/d
ge
gI
gJ
g$
g0
:e .
:Sex
:sh
:tabnew
:gt
```

4.2.1 Zamiana tekstów

1. Zamień wszystkie wystąpienia słowa "edytor" na "editor":

:% s/edytor/editor/g

Wykonaj analogiczną zmianę tylko w: (a) pierwszych 10 liniach, (b) liniach, które są komentarzem.

2. Umieść wszystkie liczby w pliku w nawiasach klamrowych, np.:

142 --> {142}

- 3. Wykonaj działanie odwrotne do przedstawionego powyżej, a więc usuń nawiasy klamrowe, jeśli otaczają liczbę.
- 4. Zamień otoczenie słów znakami "*" otoczeniem znacznikami HTML , np.:

To jest *kot*. --> To jest kot.

5. Zaimplementuj obsługę formatowania odnośników w zapisie Wiki na format HTML:

[tytut|url] --> tytut

4.3 Edytor emacs

- Wczytaj dokument *Tutorial* komendą Ctrl-h t. Przemieszczaj się po tekście komendami Ctrl-f, Ctrl-b, Ctrl-n, Ctrl-p, Ctrl-v, Alt-v, Ctrl-a, Ctrl-e, Alt-f, Alt-b, Alt-a, Alt-e, Alt->, Alt Usuwanie tekstu: Ctrl-d, Ctrl-k, Alt-k.
- 2. Kopiowanie tekstu: Ctrl-space, przesuń kursor, Ctrl-w i wstaw w innym miejscu: Ctrl-y. Wycofanie operacji: Ctrl-x u (lub Ctrl-_).
- 3. Wczytywanie pliku Ctrl-x Ctrl-f. Zapis pliku Ctrl-x Ctrl-s.
- 4. Wyszukiwanie tekstów: Ctrl-s , Ctrl-r .
- 5. Wyjście z edytora: komenda Ctrl-x Ctrl-c.

5 Procesy

5.1 Lista procesów

- 1. Wyświetl listę własnych procesów komendą ps. Porównaj wyniki z wynikami poleceń: ps -x i ps -ax. Zbadaj działanie przełączników -l i -u. Zaloguj się do systemu kilkukrotnie poprzez wirtualne konsole lub otwierając nowe okno w środowisku graficznym. Sprawdź poleceniem tty nazwę terminala, na którym pracujesz.
- 2. Znajdź proces macierzysty dla procesu ps. Odszukaj przodka wszystkich procesów i sprawdź jego identyfikator. Wyświetl hierarchię procesów poleceniem pstree.
- 3. Obejrzyj listę procesów poleceniem top. Przećwicz następujące komendy:
 - P sortowanie wg zajętości procesora
 - M sortowanie wg zajętości pamięci
 - u procesy danego użytkownika
 - 1 informacje szczegółowe dot. każdego procesora/rdzenia
 - q wyjście

Zapoznaj się również z nowszą i bardziej rozbudowaną wersją tego programu o nazwie htop.

- 4. Sprawdź obciążenie systemu komenda uptime. Uruchom program xload do monitorowania obciążenia.
- 5. W środowisku graficznym KDE uruchom program ksysguard (dostępny po wciśnięciu [Ctrl-Esc]).
- 6. Za pomocą polecenia pgrep wyświetl identyfikatory wszystkich swoich interpreterów poleceń oraz wszystkich procesów użytkownika root.

5.2 Sygnały

1. Zapoznaj się z listą sygnałów na stronie pomocy systemowej signal. Uruchom program sleep:

sleep 100

i wysyłaj do niego komendą kill kolejne sygnały: HUP(1), INT(2), TERM(15), QUIT(3), KILL(9), np.:

kill -2 12345 # kill -INT 12345

Uruchom sesję edytora vi i sprawdź reakcje tego programu na wymienione sygnały.

2. Zbadaj działanie poleceń killall i pkill.

5.3 Priorytety procesów

1. Obniż wybranemu procesowi priorytet poprzez zmianę wartości nice:

```
# renice +5 12345
```

2. Uruchom w interpreterze poleceń pętlę nieskończoną i sprawdź obciążenie procesora komendą top:

```
# while true; do : ; done
```

Uruchom n + 1 powyższych pętli, gdzie n jest liczbą dostępnych węzłów procesora. Następnie zmień wartość *nice* dla procesu interpretera, który konkuruje z innym w dostępie do procesora i obserwuj przydział czasu procesora dla tych procesów. Zwróć uwagę na obciążenie systemu (*load*).

- 3. Zmień priorytet interpretera poleceń i sprawdź priorytety procesów potomnych tego interpretera.
- 4. Uruchom nowy proces ze zmienionym priorytetem:

nice -10 sleep 100

5.4 Obsługa wielu procesów w interpreterze poleceń

1. Wstrzymaj sesję edytora vi kombinacją <u>Ctrl-z</u> i wznów ją komendą fg. Uruchom nową sesję i wstrzymaj ją również. Wyświetl aktywne sesje komendą jobs. Wznów pracę pierwszego procesu vi komendą fg:

fg %1

2. Uruchom proces sleep, wstrzymaj jego pracę i wznów jego wykonywanie w tle (komenda bg). Wystartuj nowy proces sleep w tle:

sleep 100 &

Następnie przełącz go do pracy w trybie pierwszoplanowym i później znów do pracy w tle.

- 3. Wstrzymaj proces sleep poprzez wysłanie mu sygnału STOP, a następnie wznów jego pracę poprzez wysłanie sygnału CONT.
- 4. Uruchom program screen zarządzający sesjami terminalowymi:

screen -d -R

Uruchom edytor vi, a następnie stwórz nowy terminal kombinacją <u>Ctrl-a c</u>. Uruchom program mc w nowym terminalu. Przełączaj się między terminalami kombinacją <u>Ctrl-a n</u> lub <u>Ctrl-a Spacja</u>. Wyświetl listę dostępnych terminali kombinacją <u>Ctrl-a "</u> lub <u>Ctrl-a w</u>. Przećwicz szybkie przełączanie się między oknami o konkretnych numerach: <u>Ctrl-a 0</u> ... <u>Ctrl-a 9</u>. Wyjdź z programu screen kombinacją <u>Ctrl-a DD</u> i następnie odtwórz sesję uruchamiając program tak samo jak na początku.

6 Potoki

6.1 Filtr cat

- 1. Uruchom program cat bez argumentów i wpisz kilka linii tekstu:
 - # cat
 Ala ma
 Ala ma
 kota
 kota
 ^D
- 2. Uruchom program cat kierując standardowe wyjście do pliku:

```
# cat > a.txt
Ala ma
kota
^D
```

3. Wyświetl zawartość pliku:

cat a.txt
cat < a.txt
cat - < a.txt</pre>

4. Co powoduje poniższe wywołanie?

cat < a.txt > b.txt

5. Sprawdź efekty poniższego zlecenia:

cat a.txt b.txt > c.txt

6. Przetestuj dopisywanie danych do pliku:

cat a.txt >> b.txt

7. Przetestuj definiowanie danych wejściowych w linii poleceń:

cat << EOF
> Ala ma
> kota
> EOF

Ala ma kota

8. Wyświetl ponumerowaną zawartość pliku:

cat -n a.txt

9. Zapoznaj się z komendami dog i tac.

6.2 Filtry head, tail

1. Wyświetl początkowe linie z pliku a.txt:

```
# head a.txt
# head < a.txt
# cat a.txt | head</pre>
```

- 2. Wyświetl informacje o najstarszych (i następnie najnowszych) 10 procesach.
- 3. Wyświetl linie od 3 do 5 z pliku /etc/passwd. Wyświetl przedostatnią linię z tego pliku.
- 4. Zapisz w pliku wynik pierwsze linie ze wszystkich plików txt z bieżącego katalogu.
- 5. Wyświetl wszystkie linie z pliku a. txt oprócz pierwszej i ostatniej.
- 6. Przetestuj monitorowanie zawartości pliku a.txt uruchamiając w jednym oknie:

tail -f a.txt

a w drugim dodając nowe linie do tego pliku:

```
# echo "Ala ma kota" >> a.txt
# ps x >> a.txt
```

6.3 Filtr grep

- 1. Wyświetl listę podkatalogów katalogu bieżącego. Wyświetl informacje o dowiązaniach symbolicznych z katalogu /usr/bin.
- 2. Wyświetl informacje o takich plikach zwykłych z katalogu bieżącego, które mają ustawione prawo zapisu dla grupy.
- 3. Wyświetl z pliku a. txt linie nie zawierające żadnych liczb.
- 4. Wyświetl z pliku a.txt linie nie będące komentarzem, a więc linie nie zaczynające się od znaku "#".
- 5. Wyświetl nazwy plików txt, w których (nie) są zawarte dowolne polskie litery "ą", "ć" lub "ę".
- 6. Pokaż 3-linijkowy kontekst wystąpienia słowa "abc" w pliku a.txt.
- 7. Przeszukaj swój cały katalog domowy w poszukiwaniu plików zawierających słowo "abc".
- Przeszukaj swój cały katalog domowy w poszukiwaniu plików txt zawierających słowo *"abc*".
- 9. Skopiuj ze swojego konta wszystkie pliki txt, które zawierają słowo "*abc*" i były modyfikowane w ostatnim tygodniu, do katalogu /tmp.
- 10. Zapoznaj się w dokumentacji z różnicami pomiędzy programami grep, egrep i fgrep.

6.4 Filtr wc

- 1. Policz wszystkie procesy działające w systemie.
- 2. Policz dowiązania symboliczne w katalogu /usr/bin.
- 3. Zlicz wszystkie pliki zwykłe znajdujące się w katalogu /etc i jego podkatalogach (2 sposoby).
- 4. Oblicz długość trzeciej linii pliku /etc/passwd.
- 5. Oblicz liczbę pustych linii w pliku /etc/modprobe.conf.
- 6. Oblicz sumaryczną liczbę linii we wszystkich plikach txt w katalogu. W drugim kroku uwzględnij również pliki txt znajdujące się w podkatalogach.

6.5 Filtr tr

1. Zamień wszystkie małe litery na wielkie w wynikach komendy ls:

```
# ls -l | tr a-z A-Z
```

2. Zaszyfruj plik stosując algorytm ROT13:

```
# cat a.txt | tr a-z n-za-m
```

Przepuść dwukrotnie dane wejściowe przez powyższy filtr kodujący.

- 3. Wyświetl zawartość pliku a.txt usuwając polskie litery.
- 4. Wyświetl zawartość pliku a.txt w jednej linii:

cat a.txt | tr '\n' ' '

5. Rozbij tekst z pliku a. txt tak, aby każde słowo było w oddzielnej linii. Dodatkowo usuń wszelkie znaki interpunkcyjne:

cat a.txt | tr -d '.,:;!?'

6. Usuń powtarzające się spacje z danych wejściowych:

ls -l | tr -s ' '

Jednocześnie włącz zamianę spacji na znaki tabulacji:

ls -l | tr -s ' ' '\t'

7. Dokonaj konwersji pliku tekstowego zapisanego w konwencji DOS/Windows (CR LF) do konwencji Unix (LF) poprzez usunięcie znaków CR. Plik w konwencji DOS/Windows można utworzyć programem vi ustawiając opcję:

```
:set fileformat=dos
```

6.6 Filtr cut

1. Wyświetl listę praw dostępu do plików w aktualnym katalogu:

ls -l | cut -d ' ' -f 1

2. Wyświetl rozmiary plików z bieżącego katalogu.

- 3. Wyświetl rozmiary plików z bieżącego katalogu zachowując wyrównanie liczb do prawej (spacje po lewej).
- 4. Wyświetl opisy użytkowników z pliku /etc/passwd (pole 5).

6.7 Filtr sort

1. Wyświetl posortowaną zawartość pliku a.txt:

sort a.txt

- 2. Posortuj trwale zawartość pliku a.txt.
- 3. Przećwicz sortowanie pliku zawierającego liczby, np.:

- 4. Wyświetl listę plików w aktualnym katalogu, posortowaną według rozmiaru pliku. Wyświetl same nazwy plików w tej samej kolejności.
- 5. Wyświetl listę nazw użytkowników z pliku /etc/passwd posortowaną wg numerów UID w kolejności od największego do najmniejszego.

6.8 Filtr uniq

- 1. Przećwicz działanie filtru uniq dla następujących danych wejściowych:
 - b c c a
 - b
- 2. Wyświetl listę użytkowników posiadających dowolny proces w systemie.
- 3. Wyświetl statystykę liczb procesów uruchomionych przez poszczególnych użytkowników aktywnych w systemie.
- 4. Wyświetl nazwy użytkowników posiadających co najmniej dwa procesy w systemie.
- 5. Wyświetl nazwy (tylko nazwy!) maksymalnie 3 użytkowników posiadających najwięcej procesów w systemie.
- 6. Wyświetl liczby plików utworzonych przez poszczególnych użytkowników w podkatalogach katalogu /tmp.
- 7. Wypisz 3 najczęściej powtarzających się słów z pliku a.txt.
- 8. Podaj w kolejności alfabetycznej nazwy trzech najmniejszych plików z bieżącego katalogu.
- 9. Wyświetl nazwy zalogowanych w systemie użytkowników, którzy maja uruchomiony program vi.
- 10. Wyświetl nazwy użytkowników będących właścicielami 10 procesów, które zajmują najwięcej pamięci w systemie.

11. Korzystając z komendy history, wyświetl statystykę ostatnio używanych komend (bez argumentów).

Interpreter poleceń

7.1 Grupowanie poleceń

1. Zbadaj status zakończenia różnych poleceń:

```
# true
# true
# echo $?
0
# false
# echo $?
1
# touch a.txt
# rm a.txt
# echo $?
0
# rm a.txt
# echo $?
1
```

Sprawdź wartości zwracane przez polecenia grep i find.

2. Sprawdź reakcję na przerwanie programu:

```
# sleep 30
^C
# echo $?
130
```

Co reprezentuje zwracana wartość? Sprawdź status zakończenia w przypadku przerywania programu innymi sygnałami.

3. Przećwicz wykonywanie sekwencji poleceń:

```
# sleep 5; echo Koniec
Koniec
```

4. Przećwicz warunkowe wykonywanie poleceń, np.:

```
# grep -q ab a.txt && echo Jest
# grep -q ab a.txt || echo Brak
# grep -q ab a.txt && echo Jest || echo Brak
```

Napisz zlecenie, które dopisze do pliku a.txt słowo "koniec" jeżeli go tam nie ma lub

wypisze napis "jest" w przeciwnym wypadku.

5. Przećwicz grupowanie poleceń:

```
# (grep -q ab a.txt || grep -q ab b.txt) && echo Jest
# { grep -q ab a.txt || grep -q ab b.txt; } && echo Jest
```

Różnice pomiędzy nawiasami () i {}:

(cd /usr; pwd); pwd
{ cd /usr; pwd; }; pwd

Spowoduj uruchomienie w tle z 5-sekundowym opóźnieniem programu ×load bez blokowania interpretera poleceń.

6. Napisz zlecenie, które zaśnie na 2 sekundy, następnie usunie plik log i jeżeli usunięcie zakończy się poprawnie – wystartuje program konsole w tle.

7.2 Przekierowania strumieni standardowych

1. Przećwicz przekierowania strumieni standardowych w interpreterze Bash:

```
# find /etc -name mtab > out.txt
# find /etc -name mtab 2> out.txt
# find /etc -name mtab 1> out.txt
# find /etc -name mtab > out1.txt 2> out2.txt
# find /etc -name mtab > out.txt 2> out.txt
# find /etc -name mtab 2> /dev/null
# find /etc -name mtab > out.txt 2>&l
# (find /etc -name mtab 2>&l) > out.txt
```

2. Przećwicz przekierowania strumieni standardowych do potoków:

```
# find /etc -name mtab | head -n 3
# find /etc -name mtab | head -n 3 > out
# find /etc -name mtab 2> /dev/null | head -n 3
# find /etc -name mtab 2>&1 | head -n 3
# find /etc -name mtab 2>&1 > /dev/null | head -n 3
```

- (a) Zapisz pierwsze 3 linie ze standardowego wyjścia programu find do pliku out.txt.
- (b) Wypisz pierwsze 3 linie produkowane przez program find bez względu na to z jakiego strumienia danych pochodzą.
- (c) Zapisz pierwsze 3 komunikaty o błędach generowanych przez program find do pliku out.txt.

7.3 Zmienne środowiskowe

1. Ustaw zmienną środowiskową i wyświetl jej wartość:

```
# x=abc
# echo $x
abc
# x=out.txt
# cat $x
```

2. Sprawdź wartość zmiennej y po wykonaniu poniższych podstawień:

```
# x=5
# y=Ala ma $x kotów
# y="Ala ma $x kotów"
# y='Ala ma $x kotów'
# y=Ala\ ma\ $x\ kotów
```

Podstaw do zmiennej inne znaki specjalne interpretera: *, ?, [,], (,), {, }, <, >.

3. Usuń zmienną:

unset x

4. Sprawdź dostępność zmiennych w potomnych procesach:

```
# x=10
# echo $x
10
# konsole
# echo $x
# exit
# export x
# konsole
# echo $x
10
# exit
```

Wyświetl listę wszystkich eksportowanych zmiennych środowiskowych komendą env.

5. Wykonaj komendę zawartą w zmiennej środowiskowej:

```
# x=ls
$x
# x="ls -l"
$x
# x="sleep 2; ls"
$x
```

Zastosuj funkcję eval do wykonywania fragmentów kodu interpretera:

eval \$x

- 6. Zmień wartość zmiennej HOME i sprawdź efekty:
 - # HOME=/tmp
 # cd
 # pwd
- 7. Zmień wartość zmiennej środowiskowej PS1 i zaobserwuj efekty. Zmień również wartość zmiennej PS2 i przetestuj jej zastosowanie wykonując:

```
# ls -l \
> /usr
```

- 8. Wyświetl a następnie zmień wartość zmiennej TERM kolejno na wartości: vt100, ansi i dumb. Po każdej zmianie sprawdź poprawność pracy programów pełnoekranowych np. vi, mc.
- 9. Wyświetl zmienną środowiskową PATH i następnie zmień jej wartość:
 - # PATH=/tmp

ls
bash: ls: No such file or directory
PATH=/bin:/usr/bin

Skopiuj plik /bin/ls do katalogu bieżącego pod nazwę ps, a następnie próbuj wykonywać komendę ps przy różnych ustawieniach zmiennej PATH:

```
# ps
# ./ps
# PATH=/bin:/usr/bin
# ps
# PATH=/bin:/usr/bin:.
# ps
# PATH=.:/bin:/usr/bin
# ps
```

- 10. Sprawdź jaki edytor jest uruchamiany po wciśnięciu klawisza F4 w programie Midnight Commander (mc). Następnie wyłącz opcję wykorzystywania wewnętrznego edytora mc: Options -> Configuration -> use internal edit i ponownie sprawdź rodzaj uruchamianego edytora. Wyjdź z programu mc (F10), ustaw wartość zmiennej EDITOR na pico i ponownie uruchom mc sprawdzając domyślny edytor.
- 11. Dopisz do plików konfiguracyjnych .bashrc i .bash_profile zlecenia następującej postaci:

echo "To jest plik .bashrc"

Następnie zaloguj się do systemu w trybie tekstowym i sprawdź, które komendy i w jakiej kolejności są wykonywane. Dopisz do odpowiedniego pliku definicje wybranych zmiennych. Zweryfikuj poprawność ustawień poprzez uruchomienie w *bieżącym* interpreterze komend zawartych w pliku konfiguracyjnym:

. .bashrc
source .bashrc

12. Przechwytywanie tekstu z wyjścia standardowego procesu:

```
sh# x='hostname -f'
bash# x=$(hostname -f)
bash# x=$(grep -l abc $(find . -type f -name "*.txt"))
```

7.4 Obliczenia w powłoce

1. Przećwicz działanie programu expr:

```
# expr 2 + 2
4
# expr 3 \* 5
15
# expr \( 2 + 3 \) \* 5
25
```

- 2. Zmodyfikuj wartość zmiennej środowiskowej:
 - # x='expr \$x + 1'
 # x=\$(expr \$x * 3)

3. Zastosuj mechanizm interpretera Bash do wykonywania obliczeń:

```
# echo $((2+2))
# echo $((3*5))
# x=$(( ($x+1)*3 ))
```

4. Zapoznaj się z interpreterem obliczeniowym bc:

```
# bc
2+5
7
2.3/(0.779+0.123)
2
scale=3
2.3/(0.779+0.123)
2.549
x=24
y=36
sqrt(x^2+y^2)
43.26
quit
# man bc
```

7.5 Aliasy

1. Zdefiniuj alias:

```
# alias l="ls -l"
```

Przetestuj przekazywanie argumentów do zlecenia, które jest aliasem.

2. Sprawdź typy różnych komend dostępnych z poziomu interpretera, np.: ls, ps, echo, kill.

7.6 Interpreter csh

- 1. Uruchom interpreter csh i sprawdź jego działania wykonując kilka prostych komend.
- 2. Zdefiniuj zmienną lokalną i eksportowaną w interpreterze csh:

```
csh# set x=abc
csh# echo $x
csh# setenv y abc
csh# sh
sh# echo $y
```

8 Programowanie w języku interpretera Bourne'a

8.1 Podstawy

1. Zapisz do pliku test.sh treść pierwszego skryptu:

```
echo "Hello world"
```

Wykonaj skrypt jawnie uruchamiając interpreter poleceń:

sh test.sh
Hello world

Wykonaj skrypt tak, jak inne programy:

./test.sh

Nadaj sobie prawo do wykonywania skryptu i ponów próbę.

2. Dodaj do skryptu w pierwszej linii wskazanie na interpreter poleceń:

#!/bin/sh

Sprawdź czy niepoprawna wartość tego specjalnego komentarza umożliwia wykonanie skryptu.

3. Dodaj do skryptu fragment kodu wyświetlający pierwsze 3 argumenty. Pierwszy argument można wyświetlić poniższym zleceniem:

```
echo "Arg 1 = $1"
```

Sprawdź wartości zmiennych pozycyjnych dla następujących argumentów skryptu:

```
a b c
"a b" c
a\ b c
*
"*"
\*
```

Sprawdź zawartość zmiennej \$0.

4. Odwołaj się do argumentów powyżej \$9 stosując polecenie shift:

echo "Arg 1 = \$1"
shift
echo "Arg 1 = \$1"

Zachowaj wartość argumentu \$1 w dodatkowej lokalnej zmiennej:

x=\$1
shift
echo "x=\$x arg1=\$1"

Sprawdź odwołanie do argumentów pozycyjnych w interpreterze Bash:

echo "Arg 10 = \${10}"

Zastosowanie interpretera Bash wymaga wskazania go w pierwszej linii skryptu:

#! /bin/bash

8.2 Instrukcja warunkowa

1. Przećwicz działanie programu testującego test:

```
# test ab = ab
# echo $?
0
# test ab = cd
# echo $?
1
```

Przećwicz działanie operatorów numerycznych: -eq (=), -ne (\neq), -gt (>), -ge (\geq), - lt (<), -le (\leq), np.:

```
# test 5 -gt 3
```

Przećwicz operatory odwołujące się do systemu plików: -f (plik zwykły), -d (katalog), -L (dowiązanie symboliczne), -r (prawo do odczytu), -w (prawo do zapisu), -x (prawo do wykonywania), np.:

test -d dir1

Przećwicz testowanie negacji warunków, np.:

test ! -f a.txt

Przećwicz definiowanie warunków złożonych:

test -d nowy -a -w nowy

2. Przećwicz działanie poniższego przykładu użycia instrukcji warunkowej sprawdzającej dostępność pierwszego argumentu przekazanego do skryptu.

```
if test -n $1
then
    echo "Arg 1 = $1"
else
    echo "Brak argumentu"
fi
```

Gdzie jest błąd w przedstawionej implementacji?

3. Zastąp wywołanie programu test programem [(program jest dostępny w pliku /usr/ bin/[):

if [-n \$1]

- 4. Napisz skrypt dopisujący napis przekazany pierwszym argumentem do pliku wskazanego drugim argumentem. Skrypt powinien obsługiwać różne rodzaje błędów, które mogą się pojawić podczas jego wykonania, a więc:
 - (a) złą liczbę argumentów wywołania,
 - (b) brak pliku wskazywanego drugim argumentem,
 - (c) brak prawa zapisu do pliku wskazanego drugim argumentem.

Wystąpienie błędu powinno być sygnalizowane odpowiednim komunikatem i zakończeniem skryptu ze statusem 1.

5. Korzystając z linii poleceń, przećwicz zapis instrukcji warunkowej w jednej linii.

8.3 Pętla for

1. Przećwicz działanie przykładowej pętli for:

```
for x in a b c
do
    echo $x
done
```

W przykładzie wytłuszczono słowa kluczowe.

2. Przećwicz iterację po nazwach plików pasujących do określonego wzorca, np.:

```
for f in *.txt
```

3. Stwórz pętlę iterującą po wartościach numerycznych:

for x in 'seq 1 10'

Zastosuj również specyficzną notację interpretera Bash:

for x in {1..10}

- 4. Napisz skrypt, który wyświetli ze wskazanego argumentem katalogu wszystkie podkatalogi iterując po kolejnych plikach i katalogach.
- 5. Rozbuduj skrypt z zadania 4 z punktu 8.2 tak, aby drugi argument mógł być nazwą rozszerzenia dla plików, które będą uzupełniane zawartością pliku wskazanego pierwszym argumentem. Przykładowe wywołanie skryptu może wyglądać następująco:

```
# dopisz.sh "Ala ma kota" txt
```

8.4 Pętla while

1. Ogólna postać pętli while jest następująca:

while warunek
do
 polecenia
done

gdzie warunek jest wyrażany tak samo jak w przypadku instrukcji warunkowej.

- 2. Napisz skrypt wyświetlający w kolejnych liniach argumenty przekazane do skryptu.
- Rozbuduj skrypt z zadania 5 z punktu 8.3 tak, aby możliwe było wywołanie skryptu z dowolną liczbą rozszerzeń plików przekazywanych w kolejnych argumentach, np. w ten sposób:

```
# dopisz.sh "Ala ma kota" txt bak dat
```

4. Napisz skrypt sortujący zawartości wszystkich przekazanych argumentami plików.

8.5 Wczytywanie wartości

- 1. Napisz skrypt wyświetlający w nieskończonej pętli menu umożliwiające realizację wywołań komend ls, ps i who. Do prezentacji menu zdefiniuj funkcję.
- 2. Wyświetl informacje o procesach należących do użytkowników o nazwach wymienionych w kolejnych liniach wskazanego argumentem pliku. Informacje wyświetl w dwóch wyrównanych kolumnach: nazwa użytkownika i PID procesu.
- 3. Przetestuj działanie programu dialog zapoznając się z pomocą dostępną po wyspecyfikowania przełącznika -help:

dialog --help

8.6 Zadania zaawansowane

1. Napisz skrypt zmieniający rozszerzenia wszystkich plików w katalogu bieżących z wartości wskazanej pierwszym argumentem na wartość wskazaną drugim argumentem. Skorzystaj z polecenia basename. Przykładowe wywołanie:

```
# zmien.sh txt doc
a.txt => a.doc
dane.txt => dane.doc
```

2. Napisz skrypt wyświetlający informacje o plikach zwykłych w następującym formacie:

```
właściciel atrybuty rozmiar nazwa
```

przy czym pole *właściciel* może przyjmować następujące wartości: *moj*, jeśli plik należy do użytkownika, *administrator* jeśli plik należy do użytkownika o nazwie *root* i *inni* w pozostałych przypadkach.

3. Napisz skrypt wyświetlający w odwrotnej kolejności argumenty jego wywołania, np.

skrypt a b c d
d c b a

- 4. Napisz skrypt sortujący zawartości wszystkich plików o rozszerzeniach wskazanych pierwszym argumentem i znajdujących się w podkatalogach katalogów wskazanych pozostałymi argumentami.
- 5. Napisz skrypt zapisujący do pliku o nazwie plik.usr pełną informację o użytkownikach którzy mają odblokowane przyjmowanie komunikatów na terminal.
- 6. Napisz skrypt sprawdzający czy użytkownicy o identyfikatorach podanych jako parametry wejściowe są zalogowani w systemie więcej niż raz. Dla każdego takiego użytkownika należy wyświetlić jego identyfikator i listę terminali na których pracuje. Informacje o kolejnych użytkownikach powinny być oddzielone ciągiem gwiazdek.

9 Komunikacja, środowisko graficzne, system plików

9.1 Komunikacja pomiędzy użytkownikami

1. Zaloguj się do serwera unixlab:

```
# ssh unixlab
```

```
The authenticity of host 'unixlab (150.254.30.38)' can't be established.

RSA key fingerprint is 58:ff:f1:fa:ld:4a:fe:87:3c:11:e8:c1:eb:5b:69:73.

Are you sure you want to continue connecting (yes/no)? yes

Warning: Permanently added 'unixlab,150.254.30.38' (RSA) to the list of known hosts.

Password: *******

Last login: Tue Feb 17 14:55:37 2009 from labx.cs.put.poznan.pl

Have a lot of fun...

inf12345@unixlab:~> ls
```

- 2. Sprawdź listę użytkowników zalogowanych w systemie:
 - # who # w # finger
- 3. Wyślij wiadomość do innego użytkownika:

```
# write inf12345
Cześć!
^D
```

4. Wyślij wiadomość do wszystkich:

```
# wall
Proszę do mnie nie pisać!
^D
```

- 5. Przeprowadź rozmowę z innym użytkownikiem:
 - # talk inf12345@laboratorium1

Druga strona po odebraniu zaproszenia musi wykonać analogiczne zlecenie w odniesieniu do osoby zapraszającej. Rozmowę kończymy kombinacją [Ctrl-c].

6. Wyślij list do koleżanki/kolegi:

mail inf12345
Subject: To tylko test
Jak się masz?

a następnie odczytaj swoje listy:

```
# mail
Heirloom mailx version 12.2 01/07/07. Type ? for help.
"/var/spool/mail/inf12345": 1 message 1 new
>N 1 inf54321@laboratorium Fri Jun 5 12:49 18/662 To tylko test
? 1
Message 1:
From inf54321@laboratorium Fri Jun 5 12:49:36 2009
Date: Fri, 05 Jun 2009 12:49:35 +0200
To: inf12345@laboratorium
Subject: test1
Content-Type: text/plain; charset=us-ascii
Content-Transfer-Encoding: 7bit
```

asdf

? **q**

Powrót do wcześniej odczytanej poczty:

```
# mail -f mbox
Heirloom mailx version 12.2 01/07/07. Type ? for help.
"/home/inf12345/mbox": 1 message
>0 1 inf12345@laboratorium Fri Jun 5 12:49 19/673 To tylko test
? d
? q
```

9.2 Środowisko graficzne

- 1. Zaloguj się do systemu korzystając z różnych nakładek na środowisko X Window: GNOME, KDE3, KDE4, IceWM i inne.
- 2. Uruchom program simple-ccsm i zaznacz przycisk *Enable desktop effects*. Przećwicz różne efekty graficzne:
 - przesuwanie okien;
 - minimalizacja/maksymalizacja okien;
 - Ctrl-Alt i przeciąganie lewym przyciskiem myszy obracanie kostki;
 - Ctrl-Alt ↓ rozwinięcie listy wirtualnych pulpitów;
 - przełączanie pulpitów: Ctrl-Alt \rightarrow i Ctrl-Alt \leftarrow
 - przełączanie się pomiędzy aplikacjami: Alt-Tab i Win-Tab ;
 - najazd kursorem myszy do narożników ekranu.

Szczegółowa konfiguracja rozszerzeń graficznych jest dostępna w programie ccsm.

3. Przećwicz mechanizm kopiowania tekstów w środowisku graficznym: zaznacz tekst w jednym oknie i wklej go w innym używając środkowego przycisku myszy.

Przećwicz również inne klawisze skrótów służące do kopiowania: Ctrl-Shift-c i Ctrl-Shift-v oraz Shift-Ins.

4. Uruchom program konsole wyświetlając jego okno na innym komputerze. W tym celu najpierw zezwól innym na wyświetlanie programów graficznych na swoim komputerze:

```
# xhost +
```

Wyświetlenie okna programu na innym komputerze wymaga wskazania serwera X Window:

```
# konsole -display lab1:0.0
```

Można również skorzystać ze zmiennej środowiskowej DISPLAY:

```
# export DISPLAY=lab1:0
# konsole
```

5. Przećwicz połączenie zdalne z przekierowywaniem połączeń środowiska graficznego:

```
# ssh -X unixlab
unixlab# xload
```

9.3 System plików

1. Sprawdź ilość zajętej przestrzeni dyskowej przez pliki na swoim koncie:

```
# du
# du -k
# du -sk
# du -sk * | sort -n
```

2. Sprawdź wykorzystanie swojego limitu dyskowego:

```
# quota
Disk quotas for user inf12345 (uid 11522):
    Filesystem blocks quota limit grace files quota limit grace
/export/home/inf12345
    143168 310000 300000 3705 31000 30000
```

Sprawdź reakcję na przekroczenie limitu tworząc bardzo duży plik:

```
# dd if=/dev/zero of=out
# quota
...
# rm out
```

3. Sprawdź ilość wolnej przestrzeni dyskowej:

df # df -h

9.3.1 Archiwizacja danych

1. Stwórz archiwum tar:

```
# tar cvf dane.tar a.txt dir1/
```

Rozpakuj archiwum w podkatalogu:

tar xvf ../dane.tar

Rozpakuj częściowo archiwum:

tar xvf ../dane.tar dir1

Rozpakuj do innego katalogu:

tar xvf dane.tar -C dir2/

2. Skompresuj archiwum:

ls -l dane.tar
gzip dane.tar
ls -l dane.tar.gz

Rozkompresuj archiwum:

gunzip dane.tar.gz

3. Przygotuj archiwum skompresowane:

```
# tar cvfz dane.tar.gz dir1/
```

Rozpakuj archiwum skompresowane:

- # tar xvfz dane.tar.gz
- 4. Porównaj wydajność kompresji programów gzip i bzip2. Kompresja do formatu bzip2:
 - # tar cvfj dane.tar.bz2 dir1
- 5. Przygotuj archiwum ZIP:

zip -r dane.zip dir1/

Wyświetl zawartość:

unzip -l dane.zip

Rozpakuj archiwum:

- # unzip dane.zip
- 6. Dokonaj podziału dużego pliku na mniejsze:

split -b 1M dane.tar.gz dane.tar.gz.

Połącz części archiwum.

10 Przetwarzanie tekstów

- 10.1 sed
- 10.2 xargs

10.3 TEX / LATEX

- 1. Przykład
- 2. Listy
- 3. Sekcje
- 4. Wzory matematyczne
- 5. Grafika
- 6. L_YX

10.4 Pakiet docutils

Konwersja

Skorowidz

funkcja alias, 29 eval, 27 shift, 30 test, 31polecenie apropos,7 basename, 33 bc, 29 cat, 11, 20 ccsm, 36 cd, 5 chgrp, 12 chmod, 11 chown, 12 clear, 8 cp, 9 csh, 29 cut, 22 dd, 37 df, 37 dialog, 33 dog, 21 du, 37 echo, 11, 26 egrep, 21 emacs, 16 env, 27 exit, 5, 27 export, 6, 27 expr, 28 false, 25 fgrep, 21 find, 12 finger, 35 flock, 14 gv, 7

head, 21history, 7, 24 htop, 17 id, 12 info,7 khostview, 7 killall, 18 kill, 18 ksysguard, 17 locate, 12 logout, 5 ls, 5 mail, 36 man, 6 mcedit, 9 mc, 19, 27 mkdir,9 more, 13 mv, 10 passwd, 5 pgrep, 17 pico, 28 pinfo,7 pkill, 18 pstree, 17 ps, 17 pwd, 5 quota, 37 rmdir,9 rm, 6, 10 screen, 18 simple-ccsm, 36 sleep, 8, 17 sort, 23 source, 28 stat, 12tac, 21

tail, 21 talk, 35 test, 31 top, 17, 18 touch, 8, 9, 25tree,9 true,25 tr, 22 tty, 17 umask, 11 uniq, 23 unset, 27 uptime, 17 vim, 15 vi, 18, 22 wall, 35 wc, 22 whatis,<mark>6</mark> whereis,7 who, 35 write, 35 w, 35 xhost, 37 xload, 17 ROT13, 22 zmienna DISPLAY, 37 EDITOR, 28 HOME, 27 PATH, 27

> PS1, 27 PS2, 27 TERM, 27